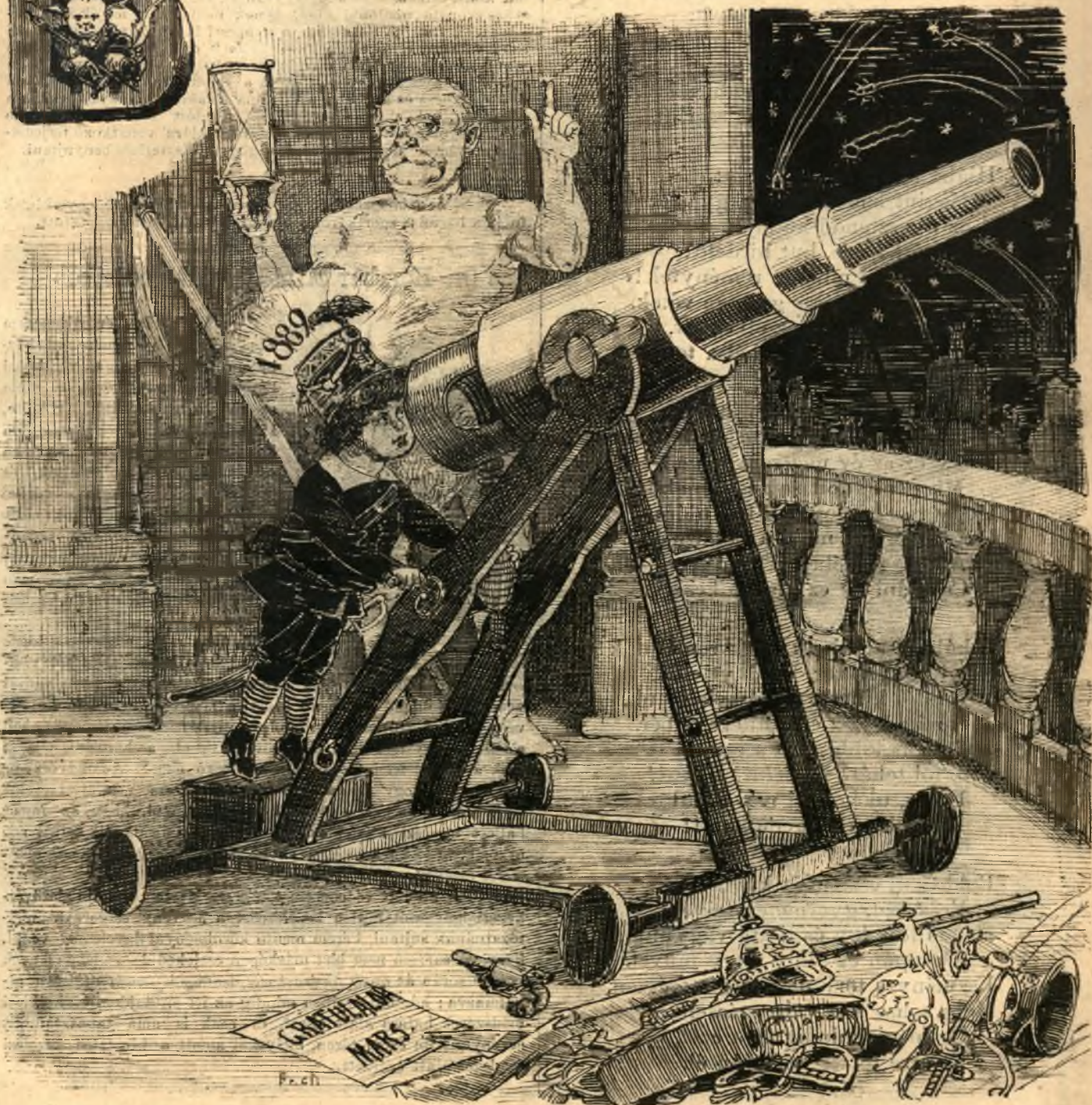

BORSSZEM JANKÓ

1889.

Ugy látszik, a most virradó új év elé is csak fegyveres szemmel lehet nézni.

Előfizethetni a kiadó-hivatalban : Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Előfizetési díj : Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 18 kr.

Uj év.

Hiába minden! Ujra itt van.
 A régi dal köszöntse hát,
 Mint vén madár az uj kalitban,
 Minden kelő nap sugarát.
 A régi dal: »óh, hadd nagy ég,
 Hogy légyen bor, buza elég,
 Egészség« — és a többi mind,
 Uj, boldog év, szokás szerint.

Hiába útott már e frázis:
 Megint lement egy nagy idő.
 S az új esztendő kapuján is
 Ott áll a szó, but hirdető:
 »Vessétek el minden reménytek!«
 S nem bizni mégis gyöngve vétek.
 Ki nem remél, az elveszett,
 Remény magjából kél a tett.

Remélni kell egy jobb jövőben,
 Higyjük, bár gyermekes hitünk:
 Hogy ez az év megadja bőven,
 Mit nem adott sok meg nekünk:
 Hogy most jutottunk fordulóra,
 Hogy most üt majd a boldog óra!
 A csüggedésben semmi terv, —
 Csalódni — ez kisebb keserv.

Inkább csalódjunk, csak reméljünk!
 Ki nagyra tör, kicsinyt elér.
 A sorstól kincset küzdve kérjünk,
 S mienk lesz egy fillérnyi bér.
 E fillér is jobb mint a semmi —
 Föl, föl tehát! Remélni! Tenni!
 Uj év, uj kor, uj nap derül —
 Munkára csüggedetlenül!

Boldog uj esztendőt kívánunk:
 Erős ész, gyermekteg szívet.
 Magas lesz így és tiszta vágyunk,
 S csupán ez alkot nagy művet.
 Eszményre törjünk mind merészen,
 Mely sohse lesz való egészen:
 De mégis mindig ez a czél.
 Ki erre tör — méltóan él.

Apró hírek.

† **Személyi hírek.** Zichy Jenő gr. a keczmereg-varjasi iparvédegyelet élén Labanczfalváig fog eléje menni Stanleynak és Emin pasának, hogy tőlük a magyar iparnak megnyert szudáni testvérek üzenetét átvegye. Ugyanott egyuttal a főispán elnökléte alatti értekezleten a M. Á. Vasutak keczmereg-varjas-szuakimi szárnyvonala mielőbbi kiépítésének módozatait fogják megállapítani. — *Lutri Kata* asszonyt a bpesti lapok karácsonyi számai sehogy sem elégítették ki. — »*Jack a haszkaró!*« Számos vízvezetéki csapról ma a Wein arczképével ellátott ily feliratu nyomtatványokat távolítottatott el a rendőrség. — *Csínkó Addám* magánzsebész és közkezes a Fortuna ablakán át *kihágást* akarván elkövetni, eközben életveszélyes sérülést szenvedett. Védője ebből folyólag a *kihágási* törvény revisiójára vonatkozó terjedelmes memorandumot fog az igazságügyminiszterhez benyújtani.

× A zabhegyesi tótágas- és cigánykerékpár egyesületek fuziója hazafias aporkörökben nagy lelkesedéssel fogadtattott.

Dr. Hombár Mihály védbeszédeiből.

— Vadorzáson ért védenczem *Parázs István* védelmére azt hozhatom fel, hogy ő a vadorzási hajlamot *Darwin öröklési tana* szerint már szüleitől örökölte, kik teljeséletükben *vadházasságban* élvén, e hajlamot természetesen gyermekükbe is átplántálták, és így védenczem csak is e verévé vált szemvedély hatalma alatt állott, midőn vadorzásra ragadtatta magát. E büntett tehát nem az ő büne, hanem egy, az ős természetnek szent törvényein alapuló csodás tünemény, mely védenczem fölmentését magában eléggé ékesszólóan indokolja.

— Tekintve, hogy panaszos fél a rajta elkövetett lopás miatt védenczemet büntetni nem kívánja és följelentését visszavonta: mi ezimen tartja fenn a t. ügyész ur a lopás vádját védenczem ellen? Hát nem ismeri a t. ügyész ur a büntető törvény 342. §-át, mely szerint, ha a lopás fel- vagy lemenő ágbeli rokonok vagy testvérek közt követték el, a büntvádi eljárás csak a sértett fél indítványára indítható meg? Az ügyész ur azt mondja, hogy a káros fél és védenczem nem testvérek? Constatálom, és kérem jegyzőkönyvbe vétetni, hogy az imént hallott ügyészi kijelentés keresztény vallásunknak alapelveibe ütközik, mely szerint *valamennyien testvérek s egy atyának gyermekei vagyunk.*

— Mielőtt védenczemet, *Egress Márton* volt hitelszövetkezeti igazgatót hitlen kezeléséért a törvény szigorával méltózatának sujtani, kérem mentő körülményül figyelembe venni, hogy védenczem nem birt másképen cselekedni, — lévén ő évek hosszu során át *egyik fővárosi előjárásúgnál úrnoki állásban* alkalmazva; későbbi éveiben mindig az itt eltalajdonított kezelési módszerek hatása alatt állott, és csak is ama tapasztalatait érvényesítette ez uj téren, melyeket amott a hivatalos kezelési rendszer alatt szerzett.

M. A. bekéséri az 1888-ki szőkevény esztendőt a m. k. zsuppházba.

1888.

*Szó ami szó, gyönyörű szép időket élünk,
Aligha nem visszafele forog a föld véliünk;
Fenekestől felfordult a vén Európa,
Beleütött a guta a civilizációba.*

*Egyenlőség, Szabadság, Testvériség: szó csak;
Kiabálja minden hunczut, egy sem áll a szónak!
Reakció, anárchia farkas-szemet néznek;
Jellem, erkölcs — batkát sem ér. Becse csak a pénznek!.*

*Kiki azt, amije van, viszi árverésre;
Név, becsület, szüz-erény . . . ki ad többet érte!?
Adják-veszik amint jön, drágán, potom áron;
Gazdagé a boldogság, szegényé a járom.*

*Pénzhez jutni így is, úgy is, mindenféle módon;
De keresni, ez ma már szerzőmódnak ódon;
Kire pénz van hívva bőven, belemarkol tövig,
S ha annyi volt, hogy érdemes megszökni: hát szökik.*

*Ha pedig a kassza csapját rég megeresztette,
S idejében Andrásunk kezét rá nem tette:
Helyre hozza a hibát egy buta golyóbis . . .
Nyomorogjon pénz nélkül a becsületes kódis.*

*Sima ezres, suhogó, ragad az a kézhez!
Ha ki lopja, azt se tudja, hogy s mint vitte véghez;
Könnyű volt, mint a pelyeg, mikor elemelte,
S másod izben össze se rezzen már a lelke.*

*Sikkasztanak másutt is, nem csak épp minálunk,
Hanem ennyi teméntelent sehol sem találunk;
Idestova, — mint a család — iparaggá válik,
Ezt a zsidó, azt a gentry üzi mind halálig.*

*De ha így tart tovább is, mint ez esztendőben,
S növekednek sikkasztóink számban és erőben:
Még megérjük — amire, Ég ne add, hogy jussunk —
Elkallódik szörin-száln a mennybéli jussunk.*

KATHEDRAI BÖLCSESEGEK.

— A szabad esésnél azt tapasztaljuk, hogy a föld vonzó ereje gyakran fájdalmat okoz.

— Az érzéki szervek különféleképen vannak kifejldve: így a macskának éles belátása, a medvének erős tapintata és az embernek jó izlése van.

— A hangsúly a magyar nyelvben mindig az első szónak kiejtését nehezíti.

Pokróc Ádám vasuti kalauz

nyájaskodásai.

Aszongya: »Tehetyi mert vasutji,
Magyar állam fizetji.«

— A kandoktornak úgy kell érteni aztat a sok körözvényt meg utasításokat, hogy még meghalni se szabad neki másképpen, mint »utastás értelmében.«

— A kandoktorné a kis gyermekeit nem a »bubus«-sal szokta ijeszgetni, hanem a »rebizor«-val.

— A kandoktor csak kétféle lehetetlenséget esmér: rebizzorral megbarátkozni, meg smuczig pasazsérrel nyájaskodni.

— Pasazsér barátságot csak akkor ismerék, ha piczulával vagyon megpecsétíve.

— Furcsa, hogy annak a Zsupánckinak pízt adtak olyan fekvőségre, a ki a hódba van! — mondja a Lojzi, a mi mustra bakte-runk; nagyon sajnálja a vén imposztor, miért is nem tabuláltatta bé már régen a strekket.

— Béli Jancsi masinyista meg a minap a csonka vá-gánybúl belé rugtatott a bagaziomba. Nosza vót ám protokulum, de rögtönyössen. — »Micsinyát maga?« — kérdi Janiczimborá-tul az a spiczli fő indzsellér. — Aszongya rá nagy helyössen: »Mit kérdezi az ur? Hiszen többször járta mán meg az április mint én?«

— A mi czukkunkon a tót zatyafi is pasazsér; hanem a lúfejú czukon még a méltóságos úr is csak bagázs.

— Azt hajtja a Czerbán pakker, hogy neki az egész mávbeli direkció a kis ujjában. Mink pedig azt vesszük észre, hogy a mávbeli direkciónak egy egész ármándia mustra pakker motoz a velejében.

— Panaszkodnak a masinyisták, hogy Baross ü ekze-veneziája szörnyen megapasztotta a kilométer pénzeiket, meg a szén-pénzt. Vigasztalódjatok atyámfiak! Nem azért miniszter ő, hogy a lába szárán csapja agyon a legyet, hanem hogy a ti orrotokon.

— A déli vasutaknál a szabadjegyre engedély-templi dukál, és pediglen: III. osztályura 40, II. osztályura 60, I. osztályura 80 kr. No, szegény déliek, titeket ugyan megbaros-ságaboroztak! Hogy csaphatott mán ennyire délre — dér!

— Forbercz, te roszt masinyista! Me — hett!!!

A „B. J.” Salonja

abban a szerencsés helyzetben van, hogy legkiválóbb államférfiaink már eddig közölt arczképei után azok kéziratát is közölheti:

A Salonban szalonnát enni! — Mit szólnának hozzá a hölgyek? — Hát a parlamentben bagózni! — Pedig úgy látszik, hogy tisztelt ellenfeleim ezt teszik és ettől köpködnek oly mokányul. Azért nem járok én a parlamentbe salonruhában, — pedig van ám.

Tisza Kálmán.

*

Tekintve, hogy kérelmezők kérénye semmi törvényes intézménybe nem ütközik; tekintve továbbá, hogy sem bírói, sem ügyészi állásra való kineveztetést nem sürgetnek; tekintve végül, hogy a „Salon” részére egy kézirat átengedése a magyar igazságszolgáltatásnak semminemű hátramaradását nem fogja maga után vonni: ezen kérelmek teljesítendő és a kérelmezett kézirat kiadandó volt.

Fabinyi Teofil.

*

Aforizmák.

Folyton keresni és kutatni a haza jólétének forrását könnyű, s meg is leljük a kiszabott költségek tullepésében.

Még nem is olyan régen a magyar mágnások született törvényhozók voltak. Ma már csak született min. titkárok.

Szép ívezetű szarvakkal diszló, u. n. czimeres barmot nevelni: érdem. Hosszu körmöt nevelni: még nagyobb érdem. Kiadást nevelni: legnagyobb érdem.

Tikmonyi és ruczaháti gf. Tarjagossi Tolyáss Pál.

*

Légy kiméletes a mások idejének igénybe vételében; azért légy kiméletes ha interpellálsz, de még kiméletesebb légy akkor, ha az interpellációra választ adnak.

b. Orczy Béla.

*

A közjónak érdekében tett küzdelem bátort — a reklámra.

Baross Gábor.

*

A hivatásszerű tanulmányokban való haladási törekvés, szorosán véve, inkább az önfentartási ösztön, az önszeretet kifolyása; a hadsereg létszámának emelése a valódi polgári erény; a véderő-törvényjavaslat megszavazása föltétlen hazajúti kötelesség.

b. Fejérváry G.

*

**Míg a hosszú vakargat:
Kurta addig kapargat.**

gr. Csáky Albin.

*

A kívánság azt reményli, hogy halat kap.

A hal az én czimeres állatom és példázó képe országgyűlési működésemmek.

b. Bedekovich Kálmán.

*

A közművelődés terjesztésének egyik hathatós ténye a Starcsevicsizmus elfojtása.

gf. Khuen-Héderváry Károly.

*

Az események mérlegelése, vonatkozással a politikára, fontos dolog. Ezt teszi Bismarck hg is, és ő érti a mesterségét.

gf. Kálnoky Gusztáv.

*

A nagybirtok addig predikálja az okszerű gazdálkodást, míg a kisbirtok elnyeli. Csak a politikában nincs ez így és ezért Magyarországot nem kell féltetni Boszniától.

Kállay Béni.

*

Sok a katona, ennél fogva sok puska is kell neki. Sok lévén eszerint a puska, sok katonára is van szükség, hogy emelje.

b. Bauer Nándor.

Nehéz út.

(A *Birnstingl Efraim* Nyiregyházán vasutra száll, de utitársai feneken rugták s kilökték minden állomásnál a coupéból. Szt. Miklóson találkozik az *Eisenmogen Aronnal*.)

— Szervasz Frajem!

— Szervasz Ajern!

— Hovo ótozol Frajem?

— Fül Pestre, ho oddig kibirja o derekam tüve!

AZ ELÁTKOZOTT VÁROSOK.

Nagytisztelétű Szász Károly református prédikátor és püspök
urnak

karácsonyi szent beszédel az ujságokban.

I. Páris.

— »Pesti Napló.« —

Mögöttem már is Páris s emberár is,
Amely körötted zsong ó Pér-la-Séz.
S ha ajtót tár is a sok szép bazár is,
A szívvel Itten összeperl az ész.

Gyomor s nyomor itt, ott goromba pompa,
Itt villi táncz, amott ezernyi ráncz.
Üssön beléd a mennykő mint a bomba,
Ó Páris város! — többet mit kívánsz???

2. Velence.

— »Budapesti Hírlap.« —

Canale grandén ment a gondola
De szívem borzadt s ílyet gondola,
Míg Márk terén a lazzaroni hörgött:
Velence! téged vigyen el az ördög!

3. Hága- és Koppenhága.

— »Nemzet.« —

Ámbár felétek lábam sose hága,
Légy átkozott, ó Hága s Koppenhága
Ez is a pénz s a nincspénz zord világa,
Légy átkozott, ó Koppenhága s Hága!

4. Róma.

— »Egyetértés.« —

Itt dözsölt kéjben a sok imperátor
Itt botránykozhatik a prédikátor,
Ha van keblében szív, hön dobbanó —
Urbs! Téged is egyen meg a manó!

*

Áldás Kún-Halásra.

Járván sok városon, hatalmason,
Itt vagyok végre njra Halason.
Ez már a város gusztusom szerént,
Kiátkozék mást, áldom e szerényt!

CYCLOPEDIA.

Szeszadó = Krausz Lajos. — Orvos = lesipuskás. —
Hangszer = nyers tojás. — Hadnagy = generális. —
Bélyegző = Polónyi Géza. — Szini tanoda = festészeti mes-
teriskola. — Járásbíró = athléta. — Sorsjegy = görbe orr. —
Hajhász = Én Csillag Anna. — Költemény = pénz. — Ön-
gyilkos = aki pertu lesz. — Szesszió = lopótök, héber. —
Puhatól = pehely. — Vőfél = az anyóstól. — Alsó = szeid-
liczpor. — Kehely = tüdő. — Léhűtő = a fagy. — Giró =
Avas szalonna. — Lukács = 00. készítő. — Vesztőhely = bőrze.

Aquincumból.

— Valóság. —

Őr. — Itt állott, instálom alássan a hires nyitrai templom.

»(Itt a Mihai templom.)«

Tönődések

Seiffensteiner Solomontól.

✧ Hod lehetné már borát-
ságba okodemí a zsornaliszti-
kával — ojságírás oz ócskaság-
írással?

✧ Kérdeztek tülem, mért
vannak o kereskedü oreságok-
nok oz Űrsébettéren olejan
nadj firmotáblák? Mandam:
»hojd láthossák ozokat Bécs-
ben!«

✧ Ógy tanáлом: oz o ret-
tentü kaszás, o holál, eleget
dolgozta ebben oz esztendőben.

Ho abéczé rendben möködött, o Zsigmondy oresággal
befejezhette.

✧ Monopol-áro rosz, kankorencz áro még roszap.
Hal von hát o jó áro?

✧ Ógy látszodja mogát, hojd a Ponomo konálisbon
nem lesz víz, honem ozért o részvéngyes oreságok még is
ószni faggják.

✧ O porlomenti színházban o poblíkom inkább
kiváncsi a sógóra.

Ki lehet?

— *Lizi, maga nem gondosan söprügeti a szobát. Elő ne forduljon többé az ilyen hanyagság!*

— *De kezeit csókolom nagyságos ur, az Abélesz uréknál meg voltak velem elégedve.*

— *Mit nekem ha százezer Abélesz is! Ugy tegyen, a mint én parancsolom.*

— *Nagyságos uram, hiszen az nem olyan Abélesz, mint a többi; hanem az az Abélesz, aki olyan szépen tudott klavérozni!* (Kisül, hogy akit a Lizi gondolt, az Abbe Tiszt.)

Irodalmi szemle.

„A modern burgonyatermelés kritikai és aesthetikai méltatása.“ Irta *Böröngér d'Olfy Izor*. Ismét egy fölfedezett tehetség! A lappangó tűz, mely ez ifjut oly sokáig égette, végre kitör és eget kér. Amikor a tartalmas kötet első lapját átolvastam, azt hittem, Rosenkranz, vagy Vischer, vagy Greguss Á. szépészeti tanulmányát olvasom s csak rövid félóra múlva jutott eszembe, hogy a czimlapon megnézzem a szerző nevét. Igenis! *Böröngér d'Olfy Izorban* a nemzetnek egy új *Várady Antalja* van. »Levetem korom előitéletét — írja a szerző — és Kanttal együtt felkiáltok: »szép az, ami érdek nélkül tetszik!« Mennyi tűz, mennyi merész gondolat már e pár szóban is! Majd meg egy más helyen. »A drámai cselekmény ne legyen mindennapi, mondja *Torkos László*, s vele együtt mondóm én is « — Kár, hogy ez értékes, vaskos és diszesen kiállított munka szerzője művének utolsó fejezetében kevés önállóságot

tanusít. Nekem úgy tetszik, hogy könyvének ezt a részét nem ő, hanem *Várady Antal* írta. De én csak azt mondom: Ifju! Előre! Ha *Várady* hatását sikerül magáról leráznia, úgy még nagyot és örökbecsűt is produkálhat. A könyv ára 4 hatos. Kapható minden nagyobb fűszerüzletben, X.

„Megölte gyermekét!“ Világvárosi regény. Irta *Kötélverő Eufrosina*. A női szívek titkait ki ismeri? Ki tudja mi az: női szív!? Van-e a nőnek szíve? Az a sokszor emlegetett »Jó szív« nem csupán hyperbola-e, melynek megoldására e század képtelen? Ezek azok az eszmék, melyeket a szerző 12 kötetre terjedő művében feldolgozott. *Kötélverő Eufrosina* nem ismeretlen a hazai olvasó közönség előtt. Alig pár napja, hogy kiállván tiz esztendőös börtönbüntetését, hazájába tolonczoltatott. Ott, a zárka termékenyítő magányában szőtt és megirt művet most sajtó alá adta. Mennyi fantasia vonul át e regényen, mily világossággal festi a sötétséget! »Sötét volt; az álarczos rablók azonban jól láttak, mert a hold teljes pompájában ragyogott.« — »Egy jajszó, egy hörgés, két dőfés, három pisztolydurranás, négy »segítség!« kiáltás s a még ötvenévesnek látszó ifju, habzó szájjal halva rogyott a kemény pázsitra. . . « Az egész műben a mesterkéeltségnek semmi nyoma; csak egy a hibája: nagyon utánozni látszik egy általánosan ismert, kedvelt és előkelő társadalmi állású dráma- és regényirónónket. Se baj! Ez a kicsi hiba mitsem von le a regény értékéből, melynek ára füzetenként egy az ünnepek alkalmával kisorsolandó »Akasztás« czimű képpel együtt csak 5 kr.

A Czenczi néni kosarából.

— Ismerd meg tenmagadat, — hajtogatják a mai asszonykák és sietnek a tükörbe nézni.

— A melyik leány letagad az évei számából, szegénységi bizonyítványt állít ki önmagának: beismeri, hogy nem elég érett még a korához képest.

— Mikor leányokról pletykáz a

mostani fiatal ember leánytársaságban, hozzá teszi, hogy »tisztelet a kivételeknek«. Azt már úgy is tudják, hogy »kivétel a jelenlevőknek.«

— A mai asszonyka az urát »öregemnek« hívja, hogy mellette annál ifjabbnak látszódjék.

— A pletyka három foka: megbeszélés — elbeszélés — kibeszélés.

Sanyaró Vendel nyögései.

— Egész sportsman lettem a karácsony hetében! Minden éjjel patkórul álmodtam.

— A »B. Hirl.« egy hétig küldi ingyen a mutatványszámokat. Oh, ha a hentesek és pékek is követnék e nemes példát! Minden héten mástól rendelnék mutatványszámokat.

— »In magnis et voluisse, sat est.« Én ezt így fordítom magyarra: »nagy ebédnél kibiczelni is nagy dolog.«

— A múlt héten csakugyan vendég voltam. Valóságos ebédet ettem. De nem kotortam a fogaimat. Reggelire is hagytam.

— A kabátomról jut eszembe: tegnap ismét átvarrtam rajta a gombokat; hátrább toltam őket. Ha így tart, majd még a hátam közepén fogok begombolkozni.

— Ez sem utolsó népdal hogy aszongya: »lesz még szőlő, lágy kenyér!«

— Nekem is van szerencsém: csak télen fázom.

— Félek, hogy Tisza Kálmán legkegyelmesebb főfőnököm, a fogyasztási adó mellé ki találja találni a fogatkozási adót is.

— Csak az a vigasztalásom, hogy ő excellentiáján se nagyon feszülne meg az én kabátom!

— És ha leszállítanak is a pékek a kifli árát, mi hasznom volna belőle?

— Mi minden vagyok én! — fagyos, éhes és sovány!

— Sokszor hallom, hogy vannak olyanok, a kiket a remény táplál. Én részemről már jóllaktam vele.

— Beállok valamelyik divatárus üzletbe viaszba; milyen jó bundát adnak rám!

— Czipőm hasonló a pünkösdi rózsához; csak hogy az én czipőm karácsonykor is nyílik.

— A hivatalos közlönyünk a következő ár-ingadozást mutatta a héten: Kifli (mai, friss) kereslet 8, kínálat 6 egy hatosért; Breselmayer-contremine részéről a kínálat 8. Oriás mérvű kötések történtek a tavaszra. Azonali szállításra semmi. Tavalalyi áru 10—12 db hatosával.

— Irom a néptanítósgba kapott régi kollegámnak, az Éhenbeigh Franczinak, hogy mégis csak jobb dolga van neki. Irásközben hozza a postás Franczi levelét, melyben azt írja: mégis csak jobb dolgom van nekem. Nagyszerű két hivatás! Irigység tárgya mind a kettő: a néptanítósg is, meg a diurnistaság is. És én még panaszkodom!

— Van hát kitünő meleg kabátom: a Sláger Bandi ur ide adta a télre albérlésbe a nyári felöltőjét.

— A minap antiquarice vacsoráztam. Féláron váltottam magamhoz egy társas-vacsorai jegyet az »Arany Balha« éh-termébe.

— Succiestélyünkön kosztümben szavaltam el a Hamlet monológját, így:

Enni vagy nem enni: az itt a kérdés.

Akkor nemesb-e a gyomor, ha türi Éhsége minden nyűgét s kínjait;

Vagy ha kiszáll tenger fájdalomja ellen, S hurkát ragadva véget vet neki?

Jóllakni?... ebédelni... semmi több; És három tállal befejezni a Gyomor keservét, a has eredendő, Természetes hő kívánalmait.

Oly czél, minőt óhajthat Sanyaró is. Jóllakni?... ebédelni... reggelizni...

Tán vacsorálni!... ez a bukkenő... Mert hát mikép bírok majd vacsorálni,

Ha már ebédet s reggelit evém? Hogy tán mohón evén — óh szürnyüség —

Még tán a gyomrom is elrontanám?! Ez visszadöbrent. E megmondolás az, Mi Sanyarót éhezni késztet.

Mert vajjon ki viselné akkor el A főnök dolyfét s kollegák baját? Stb.

Nagy succi — mondok: nagy successusom volt. Ismételnem kellett, mint mások a turós lepényt.

— Das Feuer geht aus, legen Sie nach = A tűz kimegy, feküdjön utána!

— Scheren Sie sich zum Teufel! = Nyirja magát az ördöghez!

— Junge Frau, der Schneidermeister ist da! = Menyecke itt a vágómeister!

— Kommt Zeit, kommt Rath. = Hivatalos időre megjön a főpolgármester.

— Der Zug des Herzens ist des Schicksals Stimme. = A szívzélihűdés a sors hívása.

— Alter schützt vor Thorheit nicht. = Az öreg nem lövöldöz ma a kapu előtt.

IDÉKI TROMBITA

Zene. A *huttaraszó-rehettje-szilvádi zene-egylet* által rendezett *fülharmonikás* hangverseny a megdöbbenésig fényesen sikerült. Alig hangzott el az esti harangszó, alig hogy haza tereltek a csordát, községünk intelligenciája sietve igyekezett a *Hamuczky Jóska* csürjébe, hol a hangversenyt tartották, nehogy az érdekes program egyetlen számát is elmulassza. A csürnek még a gereadáját is ellepte a hallgatóság, jóllehet a belépti díj igen nagy volt (5 krajczár, vagy egy teli szakajtó korpa). A program első száma: „*Benyítő*“, *Saráglya Ferencz* helybeli kéménysepr- és zeneszerzőtől. Előadta *Babara Gyuri* községi csordás. Az orgonataposás mestere — mint *Babara Gyurit* községünkben nevezik — most is megmutatta, hogyan lehet az ember anélkül, hogy Wagner iskolájának lenne híve, mégis nagy művész. Az a könnyedség, mellyel lábszárait kezeli, bámulásba ejtette közönségünknek még postamesterét is, ki nem is késett hódolatát kifejezni azzal, hogy egy még félig szívott kuba szivart nyugtatót át a művészeknek. — A program második pontja: »Hogyha ugat a kutyátok« című dalegyveleg. Előadták: *Keczmeregi Zsiga, Rása Jóska, Dadu Samu és Góré Miska*. Az Udli-féle rendszer szerint alakult négyes hire jóval kisebb, mint a minót tényleg megérdemel. Fő jellemvonása e quartettnek a természetesség, míg a fővárosi quartett rendszerint kottából szedi a lelkesedést. A »Hogyha ugat a kutyátok« című dalegyveleg részint hazai csárdásokból, részint polkákából van összeállítva, s mikor az egyik művész a csárdást huzza, addig a másik a polkát adja elő. Községünk intelligenciája teljes odaadással hallgatta az eredeti fogalmazásu darabot, de nem úgy a különböző kasztokhoz tartozó kutyák. E rakonczátlan állatok ugyanis már a hangverseny kezdetekor szűkölni kezdtek és nyavalyás izgatottságuk a második pontnál teljesen kitört. Hasztalan pisszegett a hallgatóság, hasztalan ütögette oldalba a nagybögös a csizmája orrával s döfölte a kontrás a vonójával — csak vonított egyre az ebhadja, míg aztán végül egymással összemarakodtak. E kellemetlen incidens folytán a hangversenyt a kis farsangig halasztották el. Saját érdekében cselekednék a helybeli zene-egylet, ha kijelentené, hogy ilyes kellemetlen esetek elkerülése czéljából a hangverseny szinterén ezután *senkinek sem szabad magával megjelenni*.

*

Tudomány. A *szent-izsák-kerek-egyház-malomszalóki* községi tudományos Akadémia ma tartotta disznóölő első nagygyűlését. Az ülés elején *Potyóka Menyhért* akadémiai elnök és hites esküdt meleg szavakkal emlékezett meg *Habkó Furik József* r. tag és községi adókezelő elhunytáról. »Száz és ennyihány forintoknak eltulajdonítása miatt — ugymond az elnök — *Habkó Furik József* Vácra vivődött, hol a hitvány rabkoszt okozta halálát; de, — folytatá lelkesedéssel — én hiszem, hogy szelleme a nemzet emlékében örökké élni fog!« — Az éljenzéssel fogadott megemlékező beszéd végeztével *Sajtőr Kasza Lajos*

akad. r. tag és községi csász ült a felolvasó lóczára és tapasztalat után szerzett ismereteinek alapján fejtegette, hogy a Gönczöl szekerebe nincsenek lovak befogva; majd szembe szállt sokaknak azon hitével, mintha a fiastyúk csak afféle kotló volna és úgy az istenre, mint böcsületszavára megesküdött, hogy a fiastyúk csak olyan csillag mint a többi. Óriási szenzációt keltett értekezőnek a sajtó kárhuzatos működéséről mondott szavai, amely szavak a helybeli »*Botond Bárdja*« című lap jelenvolt szerkesztőjét *Porfellegi Hazárubált* arra indították, hogy neki ment az értekezőnek és alaposan megöklözte. E váratlan incidens folytán a tárgysorozat kimerítettén, a gyűlés véget ért.

Kényelem.

Lébele Krétopp. — Odjon nekem ed kobát kvadrolirt moteriából!.. Ezek opró kaczkák!.. Odjon edjet najd koczkákkal!.. Ógy!.. No, ez tolán elegendendő najd!.. Már mast kérem minden edjes kaczkát *numerdáljon meg!*

— Mire lesz az, herr fűn Krétopp?

— Nü? Ho viszket o hátam, sak sopán mandam o Dávidkámna: »Dóvedl, te toknyos! Vokorjál meg o hátomon o numero 16 és 17!« — minyárt fagja todni, hun küll neki vokorni!

EGYSZEREGY.

Glanzfleck Samó. — Mért bögölsz úgy, te hozsontolon fió?

A kis Glanzfleck Zoltán. — Hod ne bügnék, mikor o tonitú ór nincs velem megelekedve!

Glanzfleck. — Hod hod?

Zoltán. — Ké:dezte mengyi 2×3 .

Glanzfleck. — Nü! Mandtad volna: $2 \times 3 = 6$.

Zoltán. — Kináltam neki *hetet* is, ozzol se nem volt megelekedve!

— Szent a lábszj! —

(A „Magy. czipészek lapja” novemberi számából.)

Korunknak egyik bolond eszméje az álhumanismus. Az új ipartörvény értelmében a tanonc 18 éves koráig házi fegyelem alatt áll. Mit értünk házi fegyelem alatt? Minden esetre első sorban a megverést értjük. Ha valaki az inasát megveri, csak arra vigyázzon, hogy úgy meg ne verje, hogy 9 napig gyógyuló bajt ne okozzon neki. Hogyan kell tehát a tanonczot megverni? Minden esetre arczul is lehet őt ütni, de legtanácsosabb őt a lábszjval elverni. (Különös hólyagok erjednek némelykor a csirizből, ha a fejbe száll. *A szerk.*)

*

— Komédiás magyarság. —

Nadszerü Kúdfatül gép vagy: laterná magika melik 48 tárgyakbul ál.

1. Pandi gomó.
2. Szánkolás es kurcsulás.
3. Szorgálmos lanka.
4. Poros lovaszok mind tábori örek.
5. Francioi luvaszók.
6. Lutos Mogyi, két utozó tesvireg.
7. Egy ekerek utozás a homokbó.
8. Zergék a Svaiczba zözekkel.
9. Stajer logadolom.
10. Magnaschi sétó.
11. Motyór zászlo dardó.
12. Csudó komikus.

Sámos pártfogadásyrt esetesz

Goldnűbel Ignáz
bővesz.

Starter. Indításán nem indulhatunk meg. Csak fusson a »B. J.« most is walk-overban. — **J. K. J.** Elég mulatságosak. — **D'hiver.**

Csak melegedjék megint bele a régi mesterségbe. Ha egyszer megtörte a jeget, könnyebben fog csuszni. (Lássa: ilyen fagyvirágokat is nevel a tél.) — **Ursulus.** Üdvözöljük a hívek sorában. Bőven aratunk. — **H. M.** Tán várjunk míg itt lesz. Akkor kérjük látogatását. A versirást ne erőltesse. — **V. I.** Nem rossz, de van valami bántó a parodiában (ilyen részlet az ittas apára részegen rádőlő fiú) aminek közlésétől berzenkedünk. — **Im.** Ne higgyen barátai biztatásának: küldeményében sem elmésség, sem humor. A másikkal úgy látszik ajtót tévesztett. — **Plg.** Azt a tiz parancsolatot az eredetihez híven: lapidáris rövidséggel köllött volna megszerkeszteni. Ezek az ön tizparancsolatai tiz predikációk. — **A. F.** Más az, ha a sanyaruság nyög; s más megint, ha a nyögés sanyaru. Az »uráli sashoz« cz. vers nem tartalmatlan, de leledzik abban a, szerencsére már mulóban levő vitézkedésben, hogy a magyar így úgy verte le a félvilágot, leveri ezután is, csak »mergyen gyünnni az a nímét vagy muszka!« Ma már nem ez a nóta járja; mert ha jól itéljük meg a dolgot: a többi népek is vitték már valamire azóta. Nem henczegés, hanem munka a jelszó, és — mint az egy-szeri »nimét« hadvezér mondta — minden legény szárazon tartsa a puskaporát. A másik vers valamivel nehezebb folyású. Hibája az igazságtalanság, mert a szűk idő daczára sem koplal már e hazában sem poéta, sem művész — csak az legyen. A többi költeményhez, mint tisztán subjectiv ömlengésekhez, semmi közünk. — **L. A.** Rendben van. A közlemény be van sorozva. — **Perikles.** Lássuk hát: el bírja-e felejtetni amit Trajanus vétett. Az utolsó rég ismert közlemény azt a gyanut kelti bennünk, hogy az előzők is mind rég megjelentek már. Ugy van-e? — **T. J.** Már így inkább. Üdvözet! — **L.** Válogatva. — **60,000** frt. A jövő évi naptár számára tettük félre. Legyen igaz a mottója »nächstens mehr.«

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.

Süketeknek.

Egy valaki, ki egy egészen egyszerű szer által 23 évi süketésg és fullázgástól gyógyult ki, hajlandó annak leírását német nyelven, minden hozzá fordulóknak ingyen megküldeni. Cím: **Nicholson J. H. Bécs, IX. Kollingasse 4.**